

Страни в главното производство

Massimo Orsi (C-217/15), Luciano Baldetti (C-350/15)

Диспозитив

Член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява да се води наказателно производство за неплащане на данък върху добавената стойност, след като за същото деяние с влязъл в сила акт е наложена данъчна санкция, когато тази санкция е наложена на дружество, което е юридическо лице, докато наказателното производство е образувано срещу физическо лице.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.
ОВ С 311, 21.9.2015 г.

**Решение на Съда (петти състав) от 5 април 2017 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — „Borta“ UAB/Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ
(Дело C-298/15) ⁽¹⁾**

(Преюдициално запитване — Обществени поръчки — Директива 2004/17/ЕО — Поръчка със стойност под предвидения в тази директива праг — Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС — Ограничение за възлагане на подизпълнители — Подаване на съвместна оферта — Професионален капацитет на оферентите — Изменения на спецификациите на обществената поръчка)

(2017/C 168/06)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Borta“ UAB

Ответник: Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija VĮ

Диспозитив

- 1) Що се отнася до обществената поръчка, която не попада в приложното поле на Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги, изменена с Регламент (ЕС) № 1336/2013 на Комисията от 13 декември 2013 г., но предизвиква несъгласен трансграничен интерес, членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба от националното право като член 24, параграф 5 от Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (Закон за обществените поръчки на Република Литва), съгласно която, в случай че подизпълнители са поканени да изпълнят поръчка за строителство, основното строителство, както е определено от възлагащия орган, трябва да се извърши от избрания за изпълнител оферент.
- 2) Що се отнася до такава обществената поръчка, принципите на равно третиране и на недопускане на дискриминация и задължението за прозрачност, произтичащи по-специално от членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат след публикуването на обявлението за обществената поръчка възлагащият орган да измени точка от спецификациите, отнасяща се до условията и правилата за съчетаване на професионалния капацитет, каквато е спорната точка 4.3, стига, първо, измененията да не са толкова съществени, че да привлекат потенциални оференти, които при липса на тези изменения не биха могли да подадат оферта, второ, измененията да са оповестени по подходящ начин и трето, да са направени преди подаването на оферти от оферентите, срокът за подаването на оферти да е удължен, когато измененията са съществени, допълнителният срок да съответства на значимостта на измененията и да е достатъчен, за да позволи на заинтересованите икономически оператори съответно да адаптират офертите си, като запитващата юрисдикция следва да провери дали тези условия са изпълнени.

- 3) Член 54, параграф 6 от Директива 2004/17, изменена с Регламент № 1336/2013, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска точка от спецификациите като спорната точка 4.3, която в случай на подаване на съвместна оферта от няколко оферента изисква приносът на всеки от тях за изпълнение на изискванията във връзка с професионалния капацитет да съответства на частта от строителството, която той действително ще извърши, ако офертата бъде избрана.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.

Решение на Съда (десети състав) от 6 април 2017 г. (преюдициално запитване от Arbetsdomstolen — Швеция) — Unionen/Almega Tjänsteförbunden, ISS Facility Services AB

(Дело C-336/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Член 3 — Гарантиране на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия — Колективни трудови договори, приложими към приобретателя и прехвърлителя — Допълнителен срок на предизвестие, предоставен на уволнените работници — Отчитане на прослуженото при прехвърлителя време)

(2017/С 168/07)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Arbetsdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Unionen

Ответник: Almega Tjänsteförbunden,

ISS Facility Services AB

Диспозитив

Член 3 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство при уволнението на работник или служител повече от една година след прехвърлянето на предприятието приобретателят трябва да включва в изчисляването на прослуженото време на този работник или служител, което е от значение за определяне на предизвестие, на което последният има право, прослуженото време на посочения работник или служител при прехвърлителя.

⁽¹⁾ ОВ С 311, 21.9.2015 г.